

ELEŞTİRİLER IŞIĞINDA MUZAFFER İZGÜ YAPITLARININ YENİDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ali GÜLTEKİN

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Fen Edebiyat Fakültesi

Zeynep ÇİFTÇİ

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Fen Edebiyat Fakültesi

Arzu YETİM

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Fen Edebiyat Fakültesi

Zeynep ORHAN

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Fen Edebiyat Fakültesi

A.GÜLTEKİN&Z.ÇİFTÇİ&A.YETİM&Z.ORHAN

Özet

Çocuk ve gençlik edebiyatının önemli görevlerinden biri ve en önemlisi, çocuk ve gençlerde okuma sevgisi ve alışkanlığı kazandırmak, okurları edebi ve estetik değeri yüksek metinlerle buluşturmadır. Bir toplumda büyük okura sahip olabilmenin tek şartının küçük okura sahip olabilmek olduğunu dile getiren hiciv ustası, yazar Muzaffer İzgü, okuma ediniminin mutlaka küçük yaşlarda başlaması gerektiğinin altını çizer. İzgü, Türk toplumunda yaşananlardan süzdüklerini aktarırken kullandığı eleştirel gerçekçi yöntemle, insanlardaki ruhsal çarpıklıklara ve ezikliklere güldürü ögesini başarıyla katar. Bu başarı, onu diğer Türk çocuk ve gençlik yazarları yanında farklı bir konuma getirir.

Bu çalışmada, 19–21 Ekim 2005 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü tarafından düzenlenen Çocuk ve Gençlik Edebiyatında Muzaffer İzgü Sempozyumu'nda sunulan bildiriler temel alınarak İzgü'nün eserlerinin eleştirel bir değerlendirilmesi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Muzaffer İzgü, Çocuk ve Gençlik Edebiyatı, Mizah

A REEVALUATION OF MUZAFFER IZGU'S WORKS IN THE LIGHT OF EARLY CRITICISM

Ali GÜLTEKİN

Eskişehir Osmangazi University
Faculty of Arts and Sciences

Zeynep ÇİFTÇİ

Eskişehir Osmangazi University
Faculty of Arts and Sciences

Arzu YETİM

Eskişehir Osmangazi University
Faculty of Arts and Sciences

Zeynep ORHAN

Eskişehir Osmangazi University
Faculty of Arts and Sciences

Abstract

One of the main missions of Children's and Youth Literature is to help young reader to gain reading habit and to introduce the reader with works of high literary and aesthetical value. The wise satirist Muzaffer Izgu, who declares that the only way to have adult readers is to have child readers, stresses the importance of reading habit at early ages. Through the realist point of view which he uses while narrating scenes from Turkish society, Izgu skillfully adds humor to psychological deviancies. His skill brings him to a distinctive place among other writers of Turkish Children's and Youth Literature.

In this study, Muzaffer Izgu's works will be reevaluated through the papers presented in Muzaffer Izgu Symposium, held by Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Comparative Literature in 19-21 October 2005.

Key Words: Muzaffer Izgu, Children's and Youth Literature, Humor.

1. GİRİŞ

Dil ve edebiyat arasındaki özdeşlik Roland Barthes'in de ifade ettiği gibi düşünce, tutku ya da güzelliği açıklama aracı olarak dilden yararlanmaya başladığımız ana dayanır. "Yazın kendi koşullarında bir dil yaratır"(Barthes, 1988, s. 15) Rus biçimcilerinden Jakopson Bühler işaret modelini geliştirerek dilin işlev sayısını, Ağaçasapan'ın da belirttiği gibi; a) konuşucuya yönelik coşku (emotiv), b) dinleyiciye yönelik çağrı (appellativ), c) bağlama yönelik gönderge (referntiel), d) iletişim kanalına yönelik ilişki (phatisch), e) dil üstüne bilgi veren üstdil (metasprachlich) ve f) iletinin kendine yönelik sanat dili (lyrisch) diye altı ana başlıkta toplar. Görüleceği gibi, dilin bu işlevlerinin birbirlerinden ayrık olduğunu düşünmek doğru değildir. Bilakis bu işlevler bir şekilde çeşitli kombinasyonlarla iç içedir. Dilin de, toplumun içinde bulunduğu koşullardan bağımsız olduğunu söylemek doğru değildir. Bu arada unutmamak gerekir ki, dilin kullanımı çocuk ve gençlik edebiyatının önemli yazarlarından Muzaffer İzgü örneğinde olduğu gibi onu kullananların içinde bulunduğu siyasal, sosyal ve kültürel koşullardan etkilenir ve eserlere bu doğrultuda yansır (bkz. Ağaçasapan, 2006, s.273). Kısacası, onun eserlerinde kullandığı dil, içinde yaşadığı bu koşulların algılanmasını biçimlendirir denebilir.

2. AMAÇ

Bu çalışmada, 19–21 Ekim 2005 tarihleri arasında Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü tarafından düzenlenen Çocuk ve Gençlik Edebiyatında Muzaffer İzgü Sempozyumu'nda sunulan bildiriler temel alınarak İzgü'nün eserlerinin eleştirel bir değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yazarın çocuk ve gençlere dönük kaleme aldığı eserlerinin çoğunluğunu öykü ve romanların oluşturduğu görülür. Ancak bu sözü edilen eserlerinde de ağırlığı öykülerin oluşturduğu tespit edilir. Nedeni ise, Erden'in de ifade ettiği gibi, kısa öykü dilinin şiirsellik, bilişsellik, göndergesellik ve duygusallık gibi işlevlere sahip olmasıdır. "Kısa öykü sanatsaldır. İnsanı ve toplumu anlatır. Kısa öykünün dili, yapısı ve içeriği durumsal bağlamdan etkilenir. Durumsal bağlamı ise toplumun yapısı ve toplumu oluşturan insanların düşünsel yapıları, duygu dünyaları, ekonomik ve eğitim durumları etkiler. Zira yazar da, o insanlardan biridir." (Erden, s. 26)

İzgü'nün öykülerinde ahlaka, yaşama yönelik eleştirel bir üslup kullanılır, buna karşın uygulama talep edilmez. Ülsever'in de vurguladığı gibi,

öykülerinde “değinmeceli anlatım yoluyla kaleme aldığı mizah öykülerinde okuru daha öyküyü okumadan, beklentilerini merak duygusuna çevirerek etkilemektedir”. Bunu da, “metin-okur söylemi çerçevesinde okuru yönlendirerek” (Ülsever, 2006, s. 286) gerçekleştirmektedir. Dolayısıyla her bir metin, yazar İzgü tarafından okurun alımlamasına bırakılmaktadır. Bu nedenledir ki, yazarımız İzgü’nün mizah metinlerinde okuru yönlendirecek değinmecelerin yer aldığını görülür. Aslına bakılırsa okurun okuduğu metinlerde birtakım yönlendirmelere de gereksinim vardır. Bunun da aydın bir yazarın görevi olduğu söylenebilir. Yazar Muzaffer İzgü’nün de bu yazar görev ve sorumluluğunu hemen hemen tüm eserlerinde yerine getirdiği bir gerçektir.

İzgü, Türk toplumunda yaşananlardan süzdüklerini aktarırken kullandığı eleştirel gerçekçi yöntemle, insanlardaki ruhsal çarpıklıklara ve ezikliklere güldürü ögesini başarıyla katar. Bu başarı, onu diğer Türk çocuk ve gençlik yazarları yanında farklı bir konuma getirir.

Romanlarında ise, genelde İzgü’nün çocukluğunun izdüşümleri okunur. Uyguner’e göre, ‘gülmecenin asıl görevi olaya parmak basmaktır ve basılan parmak iyi bir yere basılmalıdır’. Bu nedenle İzgü yazınında gülme ögesinin amaç değil araç olduğu bilinciyle gülmeceyi seçer (Uyguner, 2005, s.17) Bu bakımdan da o, Nasrettin Hoca geleneğinin günümüzdeki usta sürdürücülerinden biridir.

Bugüne değin 143 kitaba imza atan, gülmece edebiyatına 100’den fazla eser kazandıran ve bunlardan 3’ü okul öncesi kitabı olmak üzere 77’sini çocuk ve gençler için kaleme alan İzgü’nün eserlerinde çoğunlukla fakir çocukluk dönemi içinde yer alan yaşantılarından kesitlere yer verdiği dikkati çeker. Çocuklara yönelik yazmanın büyük sorumluluk istediğini dile getiren ‘Küçük Dev Adam’ İzgü, Arkılıç-Songören’le yaptığı söyleşide çocuklara karşı yapılan en küçük hatanın bile çocuklar tarafından affedilmediğinin de altını çizer. Bu nedenle o, yazarların çok ama çok dikkatli olmasını ister ve şöyle devam eder: “... çocuklara affedersin deme lüksümüz yok”(Arkılıç-Songören, 2006, s. 254).

Onun tek düşüncesi vardır, o da, çocuk ve gençlere okuma sevgisi ve alışkanlığı kazandırmak için okurlarını edebi ve estetik değeri yüksek nitelikli metinlere yönlendirmek. Bir toplumda büyük okura sahip olabilmenin tek şartının küçük okura sahip olabilmek olduğunu dile getiren yazar, okuma ediniminin mutlaka küçük yaşlarda başlaması gerektiğinin de önemini dile getirir.

İzgu'nün yapıtlarında; toplumsal, siyasal yaşamımızın çarpıklıklarını, insanın durumlarını okuruz. Okurken düşünür, öğrenir, güleriz; kimi zaman gülümser, kimi zaman kahkaha atarız. Toplumumuzda yaşananlardan süzdüklerini aktarırken kullandığı eleştirel gerçekçi yöntemle, insanlardaki ruhsal çarpıklıklara ve ezikliklere güldürü ögesini başarıyla katar. Bu başarı onu çağdaş Türk edebiyatının usta yazarlarından biri yapar (Yağcı, www.haber7.com/.../75-yasinda-bircinar-Muzaffer-Izgu.php 9 Şubat 2010).

Onun yaşadıklarından, gözlemediklerinden yarattığı ve çeşitli anlarını, durumlarını anlattığı kişiler, her an okurların yanı başında gördüğü kişilerdir. Onun eserlerinde anlattığı olaylar ve insanlar abartmadan söylemek gerekirse, nerdeyse hemen her gün insanların karşılaştığı olaylar ile etrafında gördüğü bildik insanlardır. Yazar İzgu'nün eserlerinde anlattığı çevre, olanca gerçekliği ve somutluğuyla geçmişte her gün birlikte yaşadığı çevredir. Bunlara bir de "Küçük Dev Adam"ın sevecen yaklaşımı eklediğinde, insan birden içinde yaşadığı toplumu gözleyen bir yansıtıcısıyla yüz yüze geldiğinin ayırına varır. Muzaffer İzgu gerçekten son derece iyi bir gözlemcidir. Anlattığı olaylar bugün bile her an yaşanabilen olaylardır. Yazdıklarında anlattığı çevre, olanca gerçekliği ve somutluğuyla günümüzde içinde yaşanan çevredir. Çocuk ve gençler ile yetişkinler için yazdığı eserlerinde neyi nasıl anlatacağını çok iyi bilir. Gördüklerini ve gözlemediklerini o öyle bir anlatmalıdır ki, onun deyimleriyle, akıllı olan, zeki olan çocuk ve gençler hem gülsünler, hem de eleştirel olarak olaylara ve durumlara karşı tavır takınıp, verilmek istenen iletiyi hemen alıp aydınlansınlar. Yukarıda da anlatıldığı gibi, onu diğer yazarlardan farklı yapan, bu yönüdür.

İzgu'yü ve onun nüktedanlığını daha yakından tanımak için onun şu söylediklerine kulak vermek gerekir: *'Nedense bizim mahallenin yoksul çocuklarının hepsi kömür çuvalından çıkmıştı da Yaşar'ı, Nedim'i, Rıfat'ı leylek getirmişti. Belki de biz kışın dünyaya geldiğimizden leylekler burada değildi. Suç anamın, azıcık dişini sıkıp da bizi marttan sonra dünyaya getirseydi, leyleğe binme mutluluğuna biz de erişirdik'* gibi gülmece ögesinin yoğun olarak kullanıldığı bir anlatımla onun dünyasına girer okuyucuları.

İzgu'nün eserlerinde, atasözleriyle, deyimlerle, yerel sözcüklerle zenginleştirdiği halk dilinin, aydın duyarlılığıyla durulaştırılmış Türkçesinin sağladığı akıcı anlatım; seçilen sözcükler, sözcüklerden örneğin renkler, sesler ve kokular sanki bir sanatçının elinden çıkmış bir tabloyu andırır. Yılmaz, Yener ve Akal, Muzaffer İzgu Sempozyumunda sundukları bildirilerinde bu durumu dile getirirler. Yılmaz bu konuda

şöyle der: “Muzaffer İzgü'nün öyküleri renklerin, seslerin ve kokuların bulunduğu bir bahçe gibidir... İzgü ile buluşmak her mevsim ayrı renklerin, ayrı kokuların, ayrı seslerin yükseldiği bir bahçede yürümeye benzer” (Yılmaz, 2006, s. 115). Yener' de ise, onun eserlerinde yer alan “...renkler aydınlığın çocuklarıdır, ..., yapıtlarında düz renklere değinmeler karışık renklere oranla daha sık görülür, bu düz renk kullanımı da kahramanların iç evrenlerinin arılığını düşündürür.” (Yener, 2006, s. 136) Akal da Muzaffer İzgü'nün eserlerinde yer alan seslerle ilgili olarak şuna dikkat çeker: Onun yapıtlarındaki“... Ses, yaşamın dışavurumudur...” (Akal, 2006, s. 143). Bu nedenle İzgü'nün eserlerindeki gerek sesler, gerek kokular ve gerekse renkler çocuk ve genç okurların yaşamında izler bırakacak niteliktedir ve onları farklı yaşamlara doğru sürükler.

İzgü insan merkezlidir, insani olana yönelmiş bir çizgi üzerinde yürür. Onun yazarlığında temel olan yapı taşı, insandır. Bu temel üzerinde yükselen insan yaşamları, yapıtlarında olanca çeşitliliği, zenginliği, karmaşıklığıyla; gülünesi, ağlanası özellikleriyle bütünleşerek okur karşısına çıkar.

Eserlerinde ağırlıklı olarak sıradan insanların, acıları, sevinçleri, özlemleri, düşleri, düş kırıklıkları, 'memleketimizden insan manzaraları'nı sahneler gözümüzün önüne. Bu sahnede, bilinçle bilinçsizlik, kabalıkla incelik, duyarlılıkla duyarsızlık, sevgi dolulukla sevgisizlik iç içedir. Bu sahnenin bir başka özelliği de, tipik insana; sevgiyle, iyimserlikle, sevecenlikle, olanca sevimliliğiyle yaklaşan bir aynanın gösterdikleriyle buluşturmasıdır; yazarın aynasından yansıyan bir yaşamdır (bkz. Çalışkan, 2006, 243–250 ve Yağcı, Haber7.com, 9 Şubat 2010).

Gülmecenin ustası İzgü; “Günümüzün Nasrettin Hocası Zonguldak Çaycuma'da 'Günümüzde Mizah'” üzerine söyleşisinde “Gülmece- edebiyat ilişkisi”ne değinerek gülmecenin edebiyata yaslanması gerektiğini belirtir ve 'Gülmece sanatı, edebiyatın önemli bir alanıdır. Gülmece topsuz, tüfeksiz bir silahtır. Halkın kendini sorgulamasını sağladığından, iktidarlarca sevilmez, hoş karşılanmaz. Gülmece yazarları bu nedenle her dönemde iktidarların hedefi olmuştur. Günümüz Türkiye'sinde gülmecenin yapılamıyor olmasının en önemli nedeni, ülkeyi yönetenlerin baskıcı tutumudur...' şeklinde bir yakınmada bulunarak yaşamın ilginç kesitlerden örnekler verir ve gülmecenin asıl hedefinin ülkeyi yönetenlerin çarpıklıkları, yanlışları olduğunu söyler. Ve devamında İzgü; 'Biz bu ülke topraklarında dünya güldürü mirasının büyük değerlerini taşıyoruz. Nasrettin Hoca, İncili Çavuş, Bekri Mustafa, Bektaş gibi nice dünya değeri bu topraklarda yaşamıştır' diyerek Türk

toplumunun önder gülmece ustalarını da yâd eder (Evrensel Gazetesi, 28 Aralık 2008.).

Onun yapıtlarındaki temel felsefe, mizah öğelerinden faydalanarak, toplumun aksayan yönlerini okurlara aktarmaktır. Kişilerini halkın konuştuğu gibi konuşturur. “*Gerçek Bir Yaşam Öyküsü Zıkkımın Kökü ve Muzaffer Karakteri*” adlı çalışmalarında Sivri ve Orhan, yazar İzgü’nün “*Toplumsal yaralara ancak bu denli güzel ve bu denli etkili bir dille parmak basılabilir. Temelinde hoşgörü olan, yalnızca güldürme amacı gütmeyen, hatta hiç güldürme amacı gütmeyen, tersinmeli bir yolla sorunlara dikkat çekmek*” istediğini vurgularlar (Sivri ve Orhan, 2006, s. 340).

“*Anneannemin Akıl Almaz Maceraları*” ve *Yaşamımızda Unutulan Değerler*” adlı İzgü Sempozyumundaki bildirisinde Nur İçöz (bkz. 2006, s. 242). İzgü’nün mizahi anlatımıyla kaleme aldığı öykülerinde yalnızca sevgi, hoşgörü, aile içi paylaşım ve özverinin yer olmadığını, modernleşme adına da kaybolan değerler ile ekonomik ve çevresel sorunların da güldürü tekniğiyle ele alınarak eserlere nakşedildiğini dile getirmektedir.

“*Her Yoksun Birey Yoksul mudur? Yoksulluk Bir Yoksunluk mudur?*” adlı çalışmalarında İlhan ve Akyüz, “*Altyapısı dramatik olan hikâyelerini, mizahla inşa eden eğitici ve realist yazarımız hiciv ustası İzgü ise, ‘Ekmek Parası’ adlı eserinde de acıklı öyküsünü neşeli üslupla aktarabilme başarısını yakalamış olmasına rağmen, hayal öğelerine az yer vermesini okurları için bir kayıp...*” olarak nitelendirerek eleştiride bulunmaktadır.

“*Muzaffer İzgü’nün Çocuk Öykü ve Romanlarında İmgesel Dil Öğeleri*” üzerine yaptığı çalışmada Kıbrıs, “*... İzgü’nün duygu ve düşüncelerini anlatırken, yazınsal bir etkinliğin içinde olduğunun farkındadır.*” der. İzgü “*.. anlatacaklarını düz olarak, didaktik bir anlatım biçimiyle değil, yer yer imgesel dil öğelerini de kullanarak anlatır*” şeklinde bir tespitte bulunurken, “*... çocukların dil gelişimi açısından, dahası masalsi özelliklerin daha yoğun olduğu 7 yaş üstü, 2 ve 3. sınıflara yönelik olan kitaplarında kişi ve doğa betimlemelerinde bu öğelere biraz daha sıklıkla yer vermelidir*” diyerek de bir bakıma İlhan ve Akyüz’ün görüşlerini doğrular.

Uysal ise, “*Muzaffer İzgü’nün ‘Kaçak Kız’ ve ‘İçimde Çiçekler Açınca’ Adlı Eserlerinde İki Genç Kız Dünyasının Karşılaştırılması*” adlı bildiri metninde ‘Kaçak Kız’daki Üzüm’ün bir genç kız olarak aile içindeki

sevgi ve paylaşım eksikliği nedeniyle ailesi içinde iletişimsizlik yaşadığını belirterek, özellikle ilk gençlik ya da gençlik döneminde bulunan okurların Üzüm karakteri ile özdeşleşerek aile içinde iletişimsizliği nasıl halledebilecekleri konusuna yazarın ustalıklı yardımcı olduğu tespitinde bulunur. Yazar İzgü'nün roman kahramanı "Üzüm'ün bu itirazlarını yaparken dik başlı değil, inandırarak, kavga ederek değil, anlatarak, küsererek değil, konuşarak yapması gerektiğini de eserinde açıkça vurgular" diyerek yazarın gençler ile aileleri arasında bir katalizator görevini üstlenmesini olumlu bulur.

Yağcı makalesinde "daha neler mi anlatır yazdıklarında? Örneğin, ilk romanı olan 'İlyas Efendi'de, yoksul bir nüfus memuru olan İlyas Efendi'nin kişiliğinde küçük memurları anlatır. Askerden döndükten sonra, o askerdeyken ölen babasının mesleğine, nüfus memurluğuna başlayan İlyas Efendi, annesinin de bir gün ansızın ölmesinden sonra yapayalnız kalır. Babasının; 'Bütün amirlerine saygılı olacaksın... Akıl varsa devlet memuru ol! Devlet memuru olmak demek acıdan ölmek demektir ama bir bakıma da acıdan öle öle yaşamak demektir. Hepten ölmektense acıdan öle öle yaşamak daha iyidir evladım...' diyerek devlet memuru olmanın o dönemlerde Türkiye'de ne anlama geldiğini ve devamla "İnsanın hayatta arkası olmalı. Torpilsiz insan, erken doğmuş çocuklara benzer... Devlet dairelerinde torpil olduktan sonra yok yoktur oğlum... Mindersiz memur cepsiz pantolona benzer..." sözleriyle devlet içinde babasını kaybetmenin ve özellikle de arkası olmayan birinin ne hallere düşeceğine dikkati çeker. "Bir devlet memuru asla hademeyle senli benli olmamalıdır... Şunu bil ki sana ısmarlanan çay, kendi paranla içtiğin çaydır..." gibi öğütleri sürekli olarak aklına gelir ve ona yol gösterir. İlyas Efendi memurluğa başlar ve babasının öğütlerini tutmaya çalışarak sürdürür yoksul yaşamını. Onun yaşamı, umutları ve düşleri küçücük olan binlerce küçük memurun, küçük insanın yaşamı gibidir. İlyas Efendi binlerce küçük memurdan biri olarak aramızda yaşayanlardan birinin hazin yaşamöyküsüdür. Yazarın eleştirisi ülkeyi yönetenlerdir, rüşvet açmazındaki ülkeyedir, binlerce insanı işsizlik ve üç kuruluşluk devlet memurluğuna muhtaç edenlerdir" şeklinde çıkarımlarda bulunarak İzgü'nün neleri okuyucuları ile paylaşmak istediğinin altını çizer.

İlyas Efendi karakteriyle bir bakıma düzen ve toplumsal yaşam eleştirilirken, "Muzaffer İzgü'nün 'İlyas Efendi' Karakteriyle Refik Halit Karay'ın Birer Hikâyelerinde Karakter Değişiminin Karşılaştırılması" adlı çalışmasında Buttanrı, yapıtında "devlet dairelerindeki denetimsizlik, adam kayırma, torpil, emeğe saygının olmayışı, devletin memuruna karnını doyuracak kadar bile para vermemesi nedeniyle toplumda

saygınlığını yitirmesi... eski memurların yeni gelenleri kendi potalarında eritmeye çalışması....” (Buttanrı, 2006, s. 209) ile İlyas Efendi gibilerin kısa bir süre sonunda diğer arkadaşlarına benzediğinin vurgusunu yapan İzgü'nün haklılığını ve yaptığı işin ne denli yerinde olduğunu vurgulamaktadır.

İzgü Sempozyumuna “*Muzaffer İzgü'nün Romanlarında Folklorik Temeller*” başlıklı bir bildiri ile katılan Rayman, “... *İzgü'nün eserleri folklorik öge yönünden zengin değildir*” şeklinde bir tespitte bulunurken bunun gerekçesini “... *yazarın eserlerinin temelini köyden göçen, dar gelirli, ekmeğini nasıl kazanacağını düşünen insanların...*” oluşturmasına dayandırır. Rayman'a göre İzgü'nün eserlerinde “*ne tam köy, ne de kentin töreleri hâkimdir.*” (Rayman, 2006, s.371)

Ancak her şeye karşın İzgü'nün yapıtları çocuk ve gençler ile yetişkinler tarafından çok sevilerek okunmaktadır. Bunun nedeni ise, onun eserlerini kaleme alırken “*çocuğa göre*”lik ilkesini benimsemesi ve de ciddiye almasıdır. Çocuk gerçekliğini kitaplarında yansıtmıştır. Yurttaş'dan aktaran Aslan'a göre İzgü, çocuğun düşlem gücüne seslenen, onun rahatça ve tat alarak okuyup anlayabileceği dil ve anlatımı içinde barındırır. İzgü çocuk ve gençlerin ilgi duyabileceği konuları işler. Onları duygu ve düşünce yönünden besler. Kurgusu ve olay örgüsü karmaşık olmayan yapıtlarıyla okurlarının kavrayabileceği bir düzeyi hep eserlerinde korumaya özen gösterir. Dikkat dağıtıcı ayrıntılardan uzak durması ise İzgü'nün en önemli yazar özelliklerinin başında gelir (bkz. Dilidüzgün, 2002, Yurttaş 1997 ve Aslan, 2007, s. 37).

3. SONUÇ

Bu bakımdan kısaca söylemek istenirse, yukarıdaki eleştiriler dikkate alınarak yeniden bir değerlendirmeye alınan Çağdaş Türk Çocuk ve Gençlik Edebiyatının önde gelen yazarlarından “*Küçük Dev Adam*” Muzaffer İzgü'nün yapıtlarının “*çocuğa göre*”lik ilkesine göre kaleme alındığı, edebi ve estetik yönüyle de okurlarda okuma kültürünün gelişimine katkı sağlayacak alt yapıya sahip olduğu şeklinde bir yorum yapılabilir. Masalsı öğelere kitaplarında yer vermemesinin, yazdığı eserlerin gerçekçi yaşam kesitlerine dayanmasından kaynaklandığı söylenebilir. Rayman'ın değindiği folklorik bazı eksiklerin ise, bir şekilde yazar tarafından eserlere yerleştirilmesi gerekmektedir.

KAYNAKLAR

Ağaçsapan, A. (2006). *Muzaffer İzgü'nün Eserleri Örneğinde Kurmaca Yazılarda Dil Değişkenlerinin Anlatı Değeri*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Akal, A. (2006). *Muzaffer İzgü'nün Çocuk Kitaplarında 'Sesler'*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Arkılıç-Songören, S. (2006). *Muzaffer İzgü Gözüyle Çocuk Kitapları ve Çocuk Edebiyatımız*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Aslan, C. (2009). *Ayla Çınaroğlu'nun “Mago” Adlı Kitabının Yazınsallık ve Çocuğa Görelik Açısından İncelenmesi*, III. Ulusal Çocuk ve Gençlik Edebiyat Yaşayan Yazarlar Sempozyum Dizisi. Çocuk ve Gençlik Edebiyatında Ayla Çınaroğlu Sempozyumu 17–19 Ekim 2007. Uçanbalık Yayınevi, İstanbul.

Barthes, R. (1988). *Anlatıların Yapısal Çözümlemesine Giriş*. Gerçek Yayınevi, İstanbul.

Buttanrı, M. (2006). *Muzaffer İzgü'nün 'İlyas Efendi' Romanındaki İlyas Efendi Karakteriyle Refik Halit Karay'ın ve Anton Çehov'un Birer Hikâyesinde Karakter Değişiminin Karşılaştırılması*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Çalışkan, İ. (2006). *Muzaffer İzgü'nün 'Zıkkımın Kökü' Adlı Romanındaki İletilerin İrdelenmesi*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Dilidüzgün, S. (2000). *Çocuk Kitaplarında Yazınsal Nitelik*, I. Ulusal Çocuk Kitapları Sempozyumu, Sorunlar ve Çözüm Yolları. Ankara.

Erden, A. (2002). *Kısa Öykü ve Dilbilimsel Eleştiri*. Gendaş Yayınları. İstanbul.
Evrensel Gazetesi, 28 Aralık 2008.

İçözü, N. (2006). *Anneannemin Akıl Almaz Maceraları ve Yaşamımızda Unutulan Değerler*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

İlkhan, İ. - Akyüz, B. (2006). *Her Yoksun Birey Yoksul Mudur? Yoksulluk Bir Yoksunluk Mudur?*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Kıbrıs, İ. (2006). *Muzaffer İzgü’nün Çocuk Öykü ve Romanlarında İmgesel Dil Öğeleri*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Rayman, H. (2006). *Muzaffer İzgü’nün Romanlarında Folklorik Temeller*. “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Sivri, M.- Orhan, Z. (2006). *Gerçek Bir Yaşam Öyküsü. ‘Zıkkımın Kökü’ ve Muzaffer Karakteri*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Uyguner, M. (1994). *Muzaffer İzgü - Yaşamı, Sanatı ve Yapıtlarından Seçmeler*. Bilgi Yayınevi. Ankara.

Uysal, H. (2006). *Muzaffer İzgü’nün ‘Kaçak Kız’ ve ‘İçimde Çiçekler Açınca’ Adlı Eserlerinde İki Genç Kız Dünyasının Karşılaştırılması*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Ülsever, Ş. (2006). *Muzaffer İzgü’nün Eserlerinin Adları Üzerine Bir İnceleme*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Yağcı, Ö. (2010). www.haber7.com/.../75-yasinda-bir-cinar- Muzaffer Izgu.php: 9 Şubat 2010.

Yener, M. (2006). *Muzaffer İzgü’nün Çocuk ve Gençlik Kitaplarında ‘Renkler’*, “Küçük Dev Adam” Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu. 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Yılmaz, N. (2006). *Muzaffer İzgü'nün İlkgençlik Kitaplarında 'Kokular', "Küçük Dev Adam" Çocuk ve Gençlik Yazınında Muzaffer İzgü Sempozyumu.* 19–21 Ekim 2005. Bilgi Yayınevi, Ankara.

Yurttaş, H. (1995). *Çocuk ve Kitap,* Varlık Dergisi. İstanbul.